Ч. 43 Субота 9 марта (24 лютого) 1907 Рік XVII.

Виходить у Львові що дня (крім неділь і гр. кат. сьвят) о 5-ій годині по полудни.

Редакция і Адміністрация: улиця Чарнецкого ч. 12.

Письма приймають ся лиш франковані.

Рукописи звертають ся лиш на окреме жадане і за зложенем оплати почтової.

Рекламациї незапечатані вільні від оплати почтової.

НАРОДНА ЧАСОПИСЬ

Додаток до „Ґазети Львівскої".

Передплата
у Львові в агенциї дневників пасаж Гавсмана ч. 9 і в ц. к. Старостах на провинциї
на цілий рік К 4·80
на пів року „ 2·40
на чверть року „ 1·20
місячно . . . „ —·40
Поодиноке число 2 с.

З почтовою пересилкою:
на цілий рік К 10·80
на пів року „ 5·40
на чверть року „ 2·70
місячно . . . „ —·90
Поодиноке число 6 с.

Вісти політичні.

З краєвих соймів. — Справи угорскі. — Події в Росиї.

В краєвім соймі викликала довшу дискусию справа будови шпиталя для божевільних в західній Галичині. Виділ краєвий вибрав на те місцевість Люсіну коло Подґужа і вже розпочав там вступні роботи. Тимчасом санітарна комисия дуже остро скритикувала справоздане Виділу краєвого в сій справі. Закинено, що Люсіна не має води і в наслідок того заведене цілком розмине ся з своєю цілию, а що найменше, дуже дорого буде коштувати. Ухвалено відослати ціле справоздане назад до комісиї, з порученем конкретного сформулованя внесеня.

Приступлено до справозданя громадскої комісиї в справі розширеня компетенциї громадских рад о способі ужиткованя громадского добра. Розходить ся о спільні пасовиска громадскі, обіймаючі великі простори, котрі в більшій части не суть добре ужитковані. Цілию предложеного соймови проєкту закона єсть, щоби право спільного ужиткованя громадского добра всіми членами громади обмежити в користь публичного добра, означенем охоронного часу під взглядом сего ужиткованя, установленем постепенного загосподарованя, обезпеченем громадского добра перед винищенем і виарендованем части громадского добра, а для управнених до звичайного ужиткованя непотрібного. Внесеня комісиї ухвалено. — П. Олесницкий зголосив внесене о сьвяткованє гр. кат. Різдва і Великодня в почтових урядах всхідної Галичини. — П. Ґломбіньский зголосив внесене в справі виборчої ординациї. Після сего внесеня сойм мав би 115 послів вибираних загальним голосованєм і 40 послів з доповняючої ґрупи, в котрій вибирають також жінки. В тій ґрупі має право голосу кождий, що скінчив університет і платить 100 корон податку, або хто платить 200 корон податку. Окрім того сойм має 12 вірилістів.

П. Швед мотивував внесене взиваюче правительство, щоби домово-клясовий податок від домів будованих з дерева, а складаючих ся лише з одної мешкальної комнати, і то без кухні, знижено до квоти 1 К 50 с. Внесене відослано до податкової комісиї.

П. Вільчкевич мотивував внесене з взванем до правительства: 1) Пропінацийні шинки мають бути замикані в неділї і торжественні сьвята католицкі від 6 годин вечером дня випереджаючого згадані дни, до години 6 рано днів слідуючих по неділях і сьвятах. 2) Шинки будуть замкнені також в дни і місци виборів до державної ради і сойму. — Внесене відослано до адміністративної комісиї.

Справоздане сільної комісиї о внесеню п. Меруновича в справі відданя галицких копалень соли і салін в управу або в аренду краю без нарушеня сільного монополю, ухвалено без дискусиї.

Комисия господарства краєвого предложила справоздане, в котрім каже, чому Виділ краєвий не виконав колишного порученя сойму і не виступив з проєктом закона управильняючого парцеляцию. В справозданю сказано: „Виділ краєвий не предкладає проєкту парцеляцийного закона на засадах ухвалених соймом дня 10 падолиста 1905, бо Виділ краєвий по близшім розслідженю справи прийшов до переконаня, що спекулянт, прихильник дикої спекуляциї, знайде спосіб, щоби обійти постанови згаданого закона. Але комісия гадає, що ухвалене закона, хоч би опертого на відмінних засадах, але спосібного унеможливити парцеляцию, яка робить знищене в устрою наших економічних і социяльних відносин, стало ся безусловною конечностию, знаходячою велике улекшене в здобутім в послїднім часї розширеню краєвої автономії. Супротив того комісия предкладає соймови до ухваленя слідуючу резолюцию: „Сойм взиває Виділ краєвий, щоби на

---

31)

Пан Лекок.

З француского — Еміля Ґаборіо.

(Дальше).

Судия встав від свого стола і на два кроки від обжалованого припер ся до примурка від коминка.

— Не говоріть дальше! — сказав він і зараз додав в тоні чоловіка, котрий говорить до свого рівного:

— Зробіть менї ту честь, мій пане, і повірте менї, що маю на стілько бистроумности, щоби пізнати в вас чоловіка з незвичайними здібностями.

Лекок побачив зараз, як тота нагла зміна тону убийника нараз зовсім змішала.

Май хотів ніби то усьміхнути ся, але той усьміх застряг єму в горлї, а видобув ся лиш сумний голос, похожий на плач і дві грубі сльози покотили ся єму з очий.

— Не буду вас довше мучити, мій пане— говорив Зеґміллєр дальше. — Як би я хотів крутаниною вам дорівнувати, то признаю ся з цілою скромностию, що мусів би таки зробити вам перше місце. Поговоримо ще, коли буду мати більше доказів в руках. Але не сподівайте ся від мене якихсь зглядів, які би я тепер мав для вас. Справедливість єсть людска, значить ся, зглядна на деякі злочини. Она знає ті глубокі пропасти, в які може впасти чоловік, котрого пристрасть зведе на хибну дорогу. Обіцюю вам всяку пощаду, яка би не противила ся мому обовязкови урядовому. Говоріть, мій пане!

— Чи може має вийти присутний тут урядник кримінальний? Або може хочете, щоби я свого протоколянта за чим післав?

Зеґміллєр замовк. Чекав на успіх сеї промови.

Убийник глянув на него таким оком, що, як то кажуть, заглянув єму в саму глубину єго душі. Уста єму рушали ся; можна було гадати, що буде щось говорити.

Та нї! Він лиш заложив руки і муркотів:

— Ви дуже ласкаві на мене, пане судиє. На нещасте я бідачиско, як вже вам сказав, лиш: Май, артист, котрого званєм єсть промавляти до публики та робити „комліменти".

— Нехай же так буде, як хочете — сказав судия сумно.— Пан секретар прочитає вам ваші зізнаня. Уважайте!

Ґоке зачав зараз читати. Обжалований слухав, не відзиваючись на то анї словом. Остаточно не хотів підписати протоколу, кажучи, що тота писанина готова ще наробити єму якогось лиха.

За хвилю опісля забрали єго кримінальні вояки та відвели назад до слідчої вязниці.

Глава двайцять друга.

Коли обжалованого вивели, кинув ся Зеґміллєр зовсім утомлений на крісло, вмочив хусточку в студену воду і потер собі нею розпалене чоло і пекучі очи.

Переслухане тревало не менше лиш сім годин. Усьміхнений протоколянт, що через цілий той час сидів за своїм столом і писав, встав, щоби випростувати трохи ноги.

— Що за чоловік! — відозвав ся він, чекаючи на дармо, аж судия або кримінальний поліцист зачнуть щось говорити. Що за злодюга з него!

Звичайно мав Зеґміллєр трохи довіря до Ґонета, за котрим промавляв єго довголітний досьвід. Бувало навіть і так, що він єго й радив ся. Але тепер не міг згодити ся на єго погляд.

— Нї, — сказав він — той чоловік то не злодюга. Коли я щиро промовив до него, то він аж розплакав ся. Я би присяг, що він вже важив ся, чи признати ся до всего... А знаєте, пане Лекок, що з ваших дуже добрих висновків виходить?

— Я цікавий почути вашу гадку, пане судиє.

— Щоби не говорити богато: сей чоловік або дійстно Май, ярмарковий артист, або він належить до найвисших кругів товариства. Чогось по середині тут нема. Простий міщух, котрий дав би ся якійсь з тих пристрастий, о котрих нерадо говоримо, звабити до „Перчанки", був би давно признав ся і жадав, щоби єму визначити якусь пістолю. [1])

— Алеж, пане судиє, той обжалований то не фаринник Май! — сказав на то Лекок.

[1]) Так називають у францускіх вязницях ті комнати, в котрих арештанти мають власне занятє і власний харч.

найблизшій сесиї сойму предложив проєкт парцеляцийного закона“.

На вчерашнім засїданю стирийского сойму зголосив словіньский посол Рошкер внесенє, взиваюче правительство, аби не відкривало границї румуньскої і российскої для ввозу худоби. В мовравскім соймі п. Шевчик предложив внесенє о знесенє оплати шкільної в Мораві. Страта на случай знесеня оплат виносила би 1,120.000 корон і треба би єї покрити з краєвих податків. Рівночасно зажадав внескодавець, аби учителї виховували молодїж в дусї щиро християньскім, а не підпирали міжнародних течій. Дальше відчитано в тім соймі внесенє посла д'Ельверта в справі заснованя німецкого університету в Бернї. Посол Будиньский домагав ся ухвали сойму, аби член Видїлу краєвого не міг бути послом до ради державної. Пос. Парма поставив внесенє, щоби вибори до рад громадских були тайні. — З Опави доносять, що правительство гадає о скорім закінченю сесиї сойму. Після дотеперішних вістий шлеский сойм має бути закритий дня 16 с. м., инші краєві сойми будуть мати довший час на полагодженє многих важнїйших справ.

В триєстиньскім соймі підчас дискусиї над зміною виборчої ординациї запротестував п. Рібар проти того, що на послїднім засїданю відобрано єму голос тому, що говорив по словіньски, і заявив, що він і инші словіньскі посли будуть говорити лише по словіньски. Він питає маршалка, на основі котрого параґрафу мусить він говорити по італїяньски. Маршалок відповідає, що вправдї нема на то специяльного параґрафу, але єсть в тім взглядї утертий звичай. На те заявляє Рібар, що Словінцї не примінять ся до того. Повстав заколот на ґалериї, так, що маршалок велїв єї опорожнити. Рібарови і Слявікови, котрі мотивували свої внесеня по словіньски, маршалок відобрав голос.

Угорский сойм приймив оногди закон зміняючий деякі приписи о орґанїзациї найвисшої обрахункової палати. По тім принято конвенцию в справі супружеств, уложену в Газї. — Президент угорских міністрів др. Векерле приїхав до Відня в справі тамошних угодових переговорів з австрийским кабінетом. Тій подиї приписують у Відни дуже велике політичне вражінє. — З Відня доносять, що поголоски о признаню Угорщинї мадярскої команди суть безосновні.

В Москві в середу по полудни на секретаря висшої школи рільничої Реша, котрий побрав з каси 7000 рублів на службові виплати, напало 5 уоружених молодих людий і обрабували єго. Три з них утїкли разом з грішми, двох зловлено. Суть то молоді люди, один 17, другий 20-лїтний. Оба станутъ перед воєнним судом. — Вчера в полуднє вісьмох уоружених людий, одїтих в студентскі мундури, вдерло ся до канцеляриї університету і зрабувало 40 до 50 тисяч рублів. Урядники університетскі не сьміли ставити їм опору. Напастники застрїлили полїциянта, котрий гнав за ними і всї утїкли. — Під проводом посла Йосифа Гесена відбула ся в Петербурзї конференция в справі реформи льокального судівництва. Ухвалено, що внесенє правительством предложенє можна би приняти, з виїмком справи вибору судиїв, котру годї уважати достаточно розвязаною.

Новинки.

Львів, дня 8-го марта 1907.

— Іменованє. Є. Вел. Цїсар іменував професора IV. ґімназиї у Львові дра Вінкентия Смялка директором тої-же ґімназиї.

— Матура в галицких школах середних. Письменні іспити зрілости розпічнуть ся у всїх школах середних дня 13 мая 1907. Устні іспити зрілости розпічнуть ся в ґ і м н а з и я х: в Бродах 26 червня; в Бережанах 3 червня; в Бучачи 20 червня; в Дрогобичи 25 червня; в Золочеві 14 червня; в Коломиї в польскій ґімназиї 1 червня, в рускій 10 червня; у Львові в рускій ґімназиї 27 мая, в II. німецкій ґімназиї для мужчин 15 червня, для женщин 25 червня; в ґімназиї Франц Йосифа у Львові для мужчин 27 мая, для женщин 9 липня; в IV. ґімн. у Львові 3 червня, в паралельцї 17 червня; в V. ґімн. у Львові 10 червня в паралельцї 21 червня: в VI. ґімн. у Львові 27 мая; в Новім Санчи 10 червня; в Перемишли в польскій ґімн. 27 мая, в рускій ґімн. 1 червня; в Ряшеві в I. ґімн. 5 червня, а в II. 28 мая; в Самборі 25 червня; в Сяноцї 12 червня; в Станиславові 27 мая, в паралельцї 27 мая; в Стрию 8 липня; в Тернополи в польскій ґімн. 14 червня. в паралельцї 1 липня, в рускій ґімн. 14 червня в Ярославі 27 мая.

В ш к о л а х р е а л ь н и х: в Коросні 27 мая в I. школї реальній у Львові 27 мая, в II. шк реальній 1 червня; в Станиславові 3 червня; в Тернополи 4 липня; в Ярославі 10 червня.

— Дрібні вісти. Віцепрезидент висшого суду краєвого др. Дилевский виїхав на кілька днїв зі Львова. — Коло Штільфельд в Стириї вилетїла вчера у воздух фабрика пороху. Згинуло двох робітників. — Мойсей Вретт, купець з Винник, загубив вчера по полудни 100 корон дрібними грішми. — Вчера по полудни отроїла ся Ангеля Белївна при ул. Снопківскій ч. 23, випивши значну скількість квасу карболевого і зараз по перевезеню до шпиталю померла. Причиною самоубийства була нещаслива любов. — Служниця Агнія Свєжек по двох днях служби у Якова Шепса при ул. Шпитальній ч. 24 вкрала два золоті ланцушки і дамский годинник загальної вартости около 700 корон і втекла. Ще того самого дня продала годинник, а при продажи ланцушка дістала ся в руки полїциї. — В Сан Ремо померла ґр. Антонева Водзїцка. — П. Констанция Липиньска згубила в дорозї з ул. Цитадельної до дому золоту бразлєтку вартости 200 корон.

— Грізний огонь. Вчера по полудни по 3-ій годинї вибух огонь в пасажу Гавсманна в підручнім маґазинї склепу „Першого галицкого товариства рафінериї спіритусу“. Займило ся з того, що в третій убікациї маґазину, помічники купецкі, що там чистили фляшки, мабуть розілляли спірітус, котрий займив ся від зелїзної печи, яка там знаходить ся. Заким наспіла сторожа пожарна, огонь розширив ся на сусїдні убікациї і знищив там значні запаси лїкерів, руму, наливок і чистого спіритусу а також устройство маґазину і склепу, а крім того перекинув ся через вікно убікациї в котрій вибух, на стоячі на подвірю меблї і матераци належачі до Ігнатия Кібля, властителя сусїдного складу меблїв.

В хвили, коли наспіла сторожа пожарна, ситуация представляла ся дуже грізно, бо з одної сторони горів маґазин і спіритус в нїм, з другої знов, на подвірю, меблї і купа соломи, а до того ще огонь загрожував задним деревяним сходам каменицї. Хмари диму підносили ся понад каменицї. Однак завдяки енерґічній акциї ратунковій удало

— Певно, що нї! Мусите длятого самі уважати, в якім дусї робити вам доходженя.

Він усьміхнув ся при тім прихильно і говорив дальше:

— Вам того й не треба було говорити, бо вам належить ся честь за то, що ви пізнали ся на єго туманеню. Признаю ся отверто, що він був би мене затуманив, як би ви не були мене остерегли.

Молодий полїцист поклонив ся скромно; єму аж очи засьвітили ся з радости, що одержав таку похвалу. Але й зараз прийшло єму на гадку, що тота радість може ще передчасна, що то бодай чи не як в байцї шкіра продана на медведи і длятого сказав він спокійним голосом:

— Пане судиє, менї щось прийшло на гадку.

— Ну, щож такого?

— Ви собі може пригадуєте, що вдовиця Шіпен говорила нам про свого сина, якогось Політа.

— Ага, правда.

— Той урвитель дістав позволенє позістати аж до свого засуду у слїдчій вязници. Чомуж би єго не переслухати? Він мусить знати всїх людий, що бувають в „Перчанцї“ і міг би нам може сказати щось важного про Ґустава, про Ляшнера і про убийника. Він мабуть вже знає, що єго матір арештована, бо він не сидить в окремій казни, але о тій непевности, яка нас мучить, він певно не знає.

— Ах, дуже добре радите! — сказав на то судия. — Що я о тім вже давнїйше не подумав! Кажу єго зараз завтра привести. Та й єго жінку переслухаю.

А звертаючись до свого секретаря, сказав: Борзенько, Ґоке, виставте завізванє для панї Гіполитової Шіпен а крім того ще й приказ приставленя сюди єї мужа.

Вже було змеркло ся і не видко ся було писати; Ґоке задзвонив і казав засьвітити. Коли возьний, що принїс був лямпу, хотїв якраз виходити, хтось запукав до дверий. Він отворив а увійшов директор слїдчої вязниці.

Той урядник від двайцять чотири годин займав ся в своїй голові тим загадочним гостем, що сидїв в єго окремій кели ч. 3, і хотїв тепер розвідати ся щось близшого про него.

— Я хотїв вас спитати, пане судиє, — став він говорити — чи того якогось Мая держати ще дальше самого одного?

— А вжеж.

— Я лише бою ся єго якихсь нападів, а з другої сторони менї якось совістно накладати на него примусовий кафтан.

— Лишіть єго, — сказав Зеґміллер — нехай ходить собі свобідно по своїй кели, а дозорцям накажіть, щоби чемно з ним обходили ся та нехай не спускають єго з очий.

Директор поклонив ся а відтак сказав:

— Коли так, то мої здогади були добрі. Для мене аж надто ясно, що той чоловік то злочинець найгіршої сорти, зовсїм певно якийсь, що вже раз сидїв в кримінал̈і, а котрий має в тім інтерес, щоби затаїти своє імя. Побачите, мій пане, що маємо дїло з засудженим на цїле житє до примусової роботи, котрий втїк з Каєн.

— Може ви помиляєте ся?

— Гм, то було би менї дуже дивно. Мушу признати ся, що то не моя думка а пана Жевроля, найдосьвіднїйшого і найзручнїйшого із всїх наших кримінальних інспекторів. Таж то иноді буває, що за молоді і занадто ревні урядники набють собі щось до голови і уганяють відтак за пустою марою своєї видумки.

Лєкок став як бурак червоний із злости і хотїв без сумніву остро відповісти, але Зеґміллер дав єму рукою знак, щоби мовчав і відповів директорови з усьміхом:

— Дїйстно, мій пане, чим більше розбираю сю справу, тим більше насуває ся менї гадка, що се все то дїло занадто ревного урядника. Але впрочім я не єсть непогрішимий і буду вам дуже вдячний за прислугу.

— О, я маю способи видобути правду — сказав директор і маю надію, що наш чоловік до 24 годин буде напевно розпізнаний або урядниками полїциї, або тими, що замкнені з ним разом.

По сих словах директор вийшов. Лєкок схопив ся з крісла як скажений і крикнув:

— Видите, пане судиє? Той Жевроль! Вже о менї із зависти зле говорить!

— А що вам то вадить? Коли правда по вашій стороні то се найлїпша ваша месть, а коли вам не удасть ся, то я вас возьму в оборону.

Позаяк вже було пізно, то судия спішив ся віддати молоому полїцаєви доказові предмети, котрих єму розслїдів не було потреба: передовсїм ковток, відтак лист з підписом Ляшнера, знайдений в кишенї фальшивого вояка Ґустава. Дав єму ще всїлякі инші припорученя, сказав єму, щоби на другий день точно явив ся на місци і відпустив єго словами:

— Ідїть же... дай вам Боже щастя!

(Дальше буде).

ся огонь за годину зльокалізувати а відтак і зовсім пригасити. Мимо того шкода, яку обі фірми потерпіли, єсть дуже значна. Товариство рафінериї спірітусу стратило около 8000 корон, а п. Кібель обчисляє свою страту на 800 корон. Один з помічників купецких, через котрих неосторожність вибух огонь, дістав так сильного атаку нервового, що треба було завізвати стацию ратункову, котра подавши єму першу поміч, відвезла єго відтак до дому.

— **Молодий палій.** Перед трибуналом присяжних судиїв в Золочеві відбула ся недавно карна розправа против 14-літного хлопця з Кутів, Михайла Бакуна, о злочин триразового підпаленя і злочин клевети. По переведеній розправі трибунал на основі вердикту присяжних судиїв засудив єго на 5 літ тяжкої вязниці заостреної постом що тиждня і темницею один раз кождого року.

— **Втеча божевільного.** Роман Свищ, заступник війта з Кропивника нового коло Східниці, відвозив вчера до заведеня в Кульпаркові 24-літного хорого на умі Михайла Купака званого також Кробаком. В дорозі Купак втік. Єсть то мужчина середного росту, худощавий з волосєм темнобілявим.

— **Пси загризли дівчину.** На полях коло Рашкова в Городенщині дня 28 лютого загризли пси 16-літну дівчину, доньку Николи Семерги, що служить на фільварку в Чернелици. Семерга післав рано доньку Марию по сіль і нафту до недалекого села Рашкова. Коли дівчина около 10 год. перед полуднем вертала до дому, обпали єї на поли пси і в страшний спосіб покусали. На се над'їхав парубок, що віз гній на поле, але мусів завернути кіньми до села, бо пси пустили ся за ним. На єго крик збігли ся люди і ледви прогнали псів від трупа дівчини. Нещасна мала перегризене горло, а ціле тіло страшно покалїчене і пороздиране. В кількох місцях пси повигризали цілі кусні а тіло лежало у великій калюжі крови

— **Труп закопаний в цирку.** В Монахові викрито сими днями злочин, котрого ще в 1904 р. допустив ся директор тамошного цирку Бавария, Давид Нідергофер, котрий в цїли рабунку убив свого приятеля Бернгарда Гендшеля і закопав таки в цирку, в тім місци, де відбувають ся представленя. Нідергофер і Гендшель знали ся ще хлопцями і були приятелями. Батько Нідергофера був спершу теслею а відтак став директором цирку. По смерти батька обняв Давид дирекцию. Гендшель був сином радника торговельного в Реґенсбурзї а хоч мав ледви 22 літ, отворив був собів в Монахові окремий інтерес в бранжі патентовій, котрий єму ішов дуже добре. Він сходив ся часто з Нідергофером а той вводив єго знов в круги артистичні. В маю 1904 р. щез нараз десь Гендшель з Монахова. Єго шукали всюди, де лиш дало ся, по цілій Німеччині, в Анґлії і в Америці, бо самоубийство або убийство ніхто не припускав. Остаточно залишено шукати, інтерес єго звинено а для єго приватного майна установлено куратора. Родина все ще гадала, що молодець лиш десь заворушив ся і знов колись верне.

Аж ось нараз появив ся вексель на 6000 марок, підписаний Бернгардом Гендшлем. Вексель той предложив родині Гендшеля до викупна приятель Нідергофера, якийсь Ґрос, котрий представляв себе агентом театральним і їздив в справах якогось заведеня для фотоґрафічних побільшувань. Родина зачала зараз підозрівати щось нечистого, бо Гендшель не виставляв анї не потребував нїколи виставляти векслів, і не хотіла викупити; Ґрос тоді пояснив, що Гендшель купив був від Нідергофера якийсь апарат, а що не мав якраз готових гроший, то виставив вексель. Лиш, щоби позбути ся тої справи, родина викупила вексель за 2500 марок.

Але з хвилею, від коли появив ся вексель виставлений для Нідергофера, зачало щораз більше насувати ся підозріне, що з Гендшлем мусїло щось недоброго стати ся. Се підозріне піддержувала особливо властителька гостинниці, Ґеновефа Айнцельне, котра знала обох приятелів і говорила явно, що Гендшля мусів хтось убити, а відтак і брат Нідергофера із злости на Давида за то, що він віддав єго був під обсервацию в домі божевільних. Він то звернув увагу на то, що брат продавав в лютім с. р. брилянтовий перстінь, котрий Гендшель на короткий час перед своїм щезненєм купив був за 700 марок у фірми Вайса і Ски в Монахові. Пізнїйше показало ся, що при купні був і той якийсь Ґрос. На основі тих познак арештовано Нідергофера, котрий однак все випирав ся.

Аж ось один із служби циркової, якийсь Юл. Маєр, пригадав собі, що мабуть в маю 1904 р. Нідергофер казав єму в цирку викопати велику яму, нїби то на закопанє якогось стовпа. Пізнїйше казав єму Нідергофер, котрий явив ся був разом з Гендшлем, вийти, а тоді зачув він два чи три вистріли. По якімсь часї казав єму Нідергофер засипати знов ту яму, а коли хотів то зробити, яма була вже до трох чвертий засипана. Він гадав собі, що Нідергофер застрілив якогось пса, бо так часом бувало, і засипав яму зовсім. Поліция довідавши ся о тім, казала в цирку шукати тої ями і дїйстно єї відшукано, а в нїй й труп Гендшля, присипаного вапном так, що вапно майже зовсім з'їло було тїло.

Телеґрами.

Відень 8 марта. Прибула тут депутация професорів львівского університету, зложена з пп. Ґлюзіньского, Тілля, Хлямтача, Сташиньского і Твардовского. Депутация тота буде у президента міністрів бар. Бека, міністра просьвіти Мархета і міністра для Галичини ґр. Дідушицкого.

Будапешт 8 марта. Президент кабінету др. Векерле і секретар державний виїхали вчера до Відня.

Льондон 8 марта. Палата послів ухвалила на вчерашнім засїданю одноголосно внесенє правительства установляюче ефективний стан залоги маринарки на 128.000 людий. Підчас дискусиї порушено богато справ політики, якою займає ся адміралїция на поли маринарки. Загально похвалено політику адміралїциї. Один з бесїдників жадав ще дальшого зменшеня видатків на маринарку.

Петербург 8 марта. Товариш міністра справ внутрішних Гурко, як доносять часописи, наміряє предложити Думі звіт о закупні збіжа для голодуючих і достави Лїдвалля. Коли би рада міністрів не позволила єму станути перед Думою, наміряє Гурко вручити материяли в тій справі президиї Думи. Висші круги занепокоєні тим поступованєм Гурка і думають, що і він сам не оправдає ся і скомпромітує ще кілька иньших осіб.

Петербург 8 марта. Сьв. Синод виступив против поміщуваних в часописях, видаваних духовеньством статей, взиваючих Росиян до кровавого самосуду над „бурителями мира". Розходить ся тут о почаївскі часописи. Одного редактора усунено.

Київ 8 марта. По шеститиждневій перерві розпочали ся виклади на університетї. Утворено комісию з 4 професорів і 4 студентів, котра має рішити в справах стоячих в звязи з університетским житєм.

Вильно 8 марта. Приїхав тут на постійне ґен. Ренненкампф іменований недавно тому командантом 3. корпуса арміï.

Вашинґтон 8 марта. Як доносить Assoc. Presse, змагання Сполучених Держав і Мехіка в цїли усунення непокоїв, грозячих запутанєм всїх пяти републик середної Америки у війну, обмежають ся лиш до того, щоби наклонити ті держави піддати ся мировому судови. О якійсь інтервенциї нема бесїди.

Рух поїздів

важний від дня 1-го мая 1906.

посп.	особ.	Відходять зі Львова
		в день
	6·15	До Іцкан, Потутор, Чорткова
	6·20	„ Підволочиск, Бродів, Гусятина
	6·35	„ Підволочиск, Бродів, Гусятина (з Підз.)
	6·55	„ Яворова
	7·30	„ Лавочного, Калуша, Дрогобича
8·25		„ Кракова, Відня, Любачева
	8·35	„ Кракова, Сянока, Відня
	8·55	„ Самбора, Стрілок, Сянока
	9·20	„ Іцкан, Калуша, Делятина
	10·45	„ Белзця, Сокаля, Любачева
	10·55	„ Підволочиск, Бродів, Грималова
	11·15	„ Підволочиск, Бродів (з Підзамча)
2·21		„ Підволочиск, Бродів
2·36		„ Підволочиск, Бродів (з Підзамча)
2·40		„ Іцкан, Калуша, Чорткова
2·45		„ Кракова, Відня
	2·30	„ Лавочного, Калуша, Дрогобича
	3·30	„ Коломиї, Жидачева
	4·05	„ Ряшева, Любачева
	4·15	„ Самбора, Хирова
		в ночи
	6·00	До Яворова
	6·15	„ Підволочиск
	6·25	„ Лавочного, Калуша, Дрогобича
	6·35	„ Кракова, Відня, Хирова
	7·25	„ Рави рускої, Сокаля
	9·10	„ Станиславова, Чорткова
	9·50	„ Підволочиск, Бродів
	10·05	„ Перемишля ($^{1}/_{5}$ до $^{30}/_{9}$), Хирова
	10·40	„ Іцкан, Чорткова, Заліщик
	10·51	„ Самбора, Хирова, Сянока
	11·00	„ Кракова, Відня
	11·15	„ Підволочиск, Грималова, Скали
	11·30	„ Стрия, Дрогобича, Борислава
12·45		„ Кракова, Відня
2·51		„ Іцкан, Калуша

посп.	особ.	Приходять до Львова
		в день
	6·10	З Іцкан, Чорткова, Делятина (ч. Коломию)
	7·00	„ Підволочиск, Бродів (на Підзамче)
	7·20	„ Підволочиск, Бродів (на гол. дворець)
	7·29	„ Лавочного, Борислава, Калуша
	7·50	„ Рави рускої, Сокаля
	8·05	„ Станиславова, Жидачева
	8·15	„ Самбора, Сянока, Хирова
	8·18	„ Яворова
	8·45	„ Кракова, Відня, Любачева, Хирова
	10·05	„ Коломиї, Жидачева, Потутор
	10·35	„ Ряшева, Ярослава, Любачева
	11·45	„ Підволочиск, Гусятина, Копичинець
	11·50	„ Лавочного, Калуша, Стрия, Борислава
1·30		„ Кракова, Відня, Сянока, Хирова (ч. Пер.)
1·40		„ Іцкан, Чорткова, Калуша, Заліщик
	1·5[illegible]	„ Самбора, Сянока, Стрілок
2·05		„ Підволочиск, Бродів, Грималова (на Підз.)
2·20		„ Підволочиск, Бродів, Грималова (гол. дв.)
	3·55	„ Тухлї ($^{15}/_{5}$ до $^{30}/_{9}$). Сколього ($^{1}/_{6}$ до $^{30}/_{9}$)
	4·37	„ Яворова
	4·50	„ Белзця, Сокаля, Рави рускої
	5·25	„ Кракова, Відня, Хирова (на Підзамче)
	5·45	„ Іцкан, Жидачева, Калуша
	5·50	„ Підволочиск, (Одеси), Бродів, Потутор
		в ночи
8·40		З Кракова, Відня, Сянока
	9·05	З Іцкан, Потутор, Чорткова
	9·20	„ Самбора, Хирова, Ясла
	9·30	„ Кракова, Відня, Сянока, Хирова
	10·12	„ Підволочиск, Бродів, Скали (на Підзамче
	10·30	„ Підволочиск, Бродів, Скали (гол. дворець
	10·50	„ Лавочного, Калуша, Дрогобича
12·20		„ Іцкан, Жидачева, Заліщик
2·31		„ Кракова, Ясла, Хирова

Замітка. Поїзди приходять і відходять після часу середно-европейского, котрий обовязує також у Львові. Звичайні білети їзди як і всякі иньші білети, ілюстровані провідники, розклади їзди і т. п. можна набувати цїлий день в містовім бюрі ц. к. зелїзниць державних, пасаж Гавсмана ч. 9

За редакцию відповідає: Адам Креховецкий.

ОГОЛОШЕНЯ.

З друкарнї В. Лозиньского, під зарядом І. Недопада. (Телефона ч. 527).